

vi naturligvis ikke stemme imod arbejdsministerens ændringsforslag. Men vi vil altså heller ikke stemme for, for hovedforslaget er af en sådan karakter, at vi på ingen måde vil blandes ind i den uret, der hermed bliver begået over for de selvstændige erhvervsdrivende.

De undtagelser fra den nye regel, som ministeren foreslår at der skal gøres, er, som jeg sagde før, for en meget snæver personkreds. Det er mit indtryk, at de personer, som har udarbejdet ændringsforslaget, må være nogle, der ikke har større kendskab til, hvordan forholdene er i den virkelige verden, hvor de selvstændige erhvervsdrivende vil gøre alt, hvad de overhovedet kan for ikke at komme i den situation, at de bliver omfattet af de forhold, som ministeren tager med i sit ændringsforslag.

Vi har under behandlingen hørt mange argumenter, ikke mindst fra socialdemokratiske ordførere, i denne sag. Argumenter, som vi har lyttet til, men som vi ikke mener overhovedet holder vand.

Det her drejer sig, som jeg sagde under førstebehandlingen, om, at arbejdsministeren skal opnå et ganske bestemt spareprovenu, og så har man indrettet et forslag, der giver det spareprovenu.

Og hvem skal man så ramme? Naturligvis nogle personer, som i meget begrænset omfang hører til blandt de socialdemokratiske kernevælgere og formentlig heller ikke blandt kernevælgerne hos de partier, som støtter forslaget, i hvert fald ikke fremover.

Så siger de socialdemokratiske ordførere, at det i virkeligheden drejer sig om at skabe ligestilling, at det drejer sig om at skabe retfærdighed imellem de selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagerne. Det må jeg på det kraftigste afvise. Den argumentation holder ikke. Det forekommer, som om de socialdemokratiske ordførere har den holdning, at det med at være selvstændig erhvervsdrivende måske ikke er direkte uheldeligt, men alligevel en lille smule suspekt, altså at der er mennesker, der som levebrød vil drive selvstændig erhvervsvirksomhed, er noget fremmed. Nej, et almindeligt lønmodtagerjob, hvor man er medlem af SiD, det kan man overskue.

Men det her drejer sig om ganske almindelige mennesker, landmænd, fiskere, købmænd, små håndværksmestre, som kan komme ud i en meget ubehagelig økonomisk situation af forskellige grunde. Mennesker, som arbejder mange flere timer end gennemsnittet i den danske

befolkning, mennesker, som har en lavere indtjening end gennemsnittet af den danske befolkning, vil man nu give et ekstra spark, fordi man ikke vil give dem den samme form for sociale sikkerhedsnet, som står til rådighed for lønmodtagerne.

Jeg kan ikke kraftigt nok anbefale Folketinget at stemme imod dette hovedforslag fra regeringen. Det er en oplagt uretfærdighed, en urimelighed, som vi vil blive ved med at argumentere imod, indtil nederlaget formentlig må stå os klart, når vi stemmer ved tredjebehandlingen. Men det er stadig væk mit håb, at vi kan argumentere for, at det her forslag skal man stemme imod, og at et flertal i Folketinget også vil stemme imod det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Vi har nu hørt to store talere tale varmt for de selvstændige, og hvis man har den opfattelse, at de selvstændiges problemer og det at skabe flere selvstændige kan udtrykkes i, om man har en karensperiode af den ene eller den anden karakter, mener jeg, at det drejer sig om helt andre ting, og det er også det, Socialdemokratiets erhvervspolitik, viser, at det er helt andre ting, der skal til, hvis det drejer sig om at stimulere iværksætterlysten og få flere iværksættere frem på banen, og ikke den form for ordsqualder, vi har hørt her.

Jeg vil godt sige, for at der ingen tvivl skal være, at selvfølgelig drejer det sig om, at der skal spares. Det er der ikke nogen der behøver at være i tvivl om. Jeg mener også, at de to partier, som vi hidtil har hørt, har været dem, der har snakket mest om, at der skulle laves besparelser og ikke skatteforhøjelser i det her land.

Når man så begynder at kigge på de forskellige elementer, når man begynder at kigge på, hvad det er for en udvikling, man kan gå ind og gøre noget for, for at man kan skabe en vis lighed i det her samfund, ja, så hører vi straks, at så er faktisk det hele ved at ramle sammen.

Jeg må sige her fra Folketingets talerstol, at det er svært at tage den slags udtalelser seriøst, og det er jeg selvfølgelig lidt ked af, for vi ville jo gerne have en fornuftig dialog. Men jeg må jo nok sige, at når det strækker sig på den måde, som det gør, fra folk, som selv holder op, og så til folk, som gradvis kommer i de og de situationer, fordi de lader deres udvikling løbe videre, at det skulle være et samfundsanliggende, at man ikke i tide siger til sig selv, at det her kan